اثر آموزش تصمیم‌گیری بالینی با هوش مصنوعی محاوره‌ای بر بهبود استدلال تشخیصی و کاهش خطاهای تفسیری دانشجویان کارشناسی پرستاری

نویسندگان: زهرا خلیل‌زاده فرسنگی، سمانه فلاح کریمی
دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی کرمان؛ دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تربت‌حیدریه
ایمیل نویسنده مسئول: sfallah084@gmail.com

مقدمه و هدف

تصمیم‌گیری بالینی مهارتی حیاتی در پرستاری است و به تحلیل دقیق اطلاعات و استدلال تشخیصی نیاز دارد. آموزش سنتی فرصت بازخورد فوری و شبیه‌سازی پیچیدگی‌های واقعی را محدود می‌کند، اما هوش مصنوعی محاوره‌ای امکان تمرین این مهارت‌ها را فراهم می‌کند.

هدف: بررسی تأثیر آموزش مبتنی بر هوش مصنوعی محاوره‌ای بر توان تصمیم‌گیری بالینی و استدلال تشخیصی دانشجویان کارشناسی پرستاری

مواد و روش‌ها

نیمه‌تجربی
دوگروهی، پیش‌آزمون–پس‌آزمون؛ انجام‌شده در سال ۱۴۰۴

۸۰ دانشجو
کارشناسی پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان؛ انتخاب سیستماتیک تصادفی؛ مداخله ۴۰ و کنترل ۴۰

۶ جلسه ۷۰ دقیقه‌ای
گروه مداخله، شش هفته با پلتفرم هوش مصنوعی محاوره‌ای: حل سناریو، تحلیل موردی، بحث گروهی و بازخورد

گروه کنترل
آموزش نظری معمول

مقیاس تصمیم‌گیری بالینی پرستاری
Nursing Clinical Decision-Making Scale
پایایی (α) = ۰٫۸۷

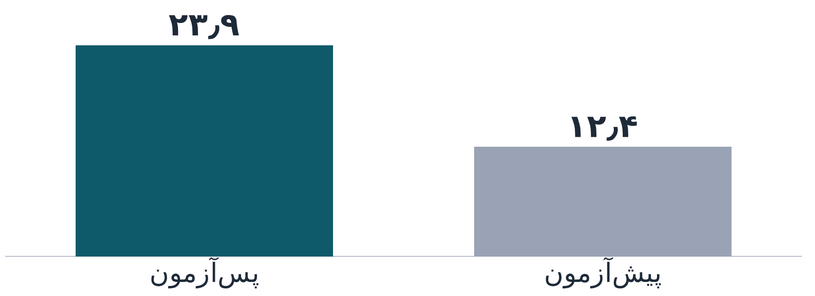
پرسشنامه استدلال تشخیصی پرستاری
پایایی (α) = ۰٫۸۵

چک‌لیست خطاهای تفسیری
پایایی (α) = ۰٫۸۴

تحلیل داده‌ها: آزمون تی زوجی، تی مستقل و ANCOVA؛ سطح معناداری $P < 0.05$

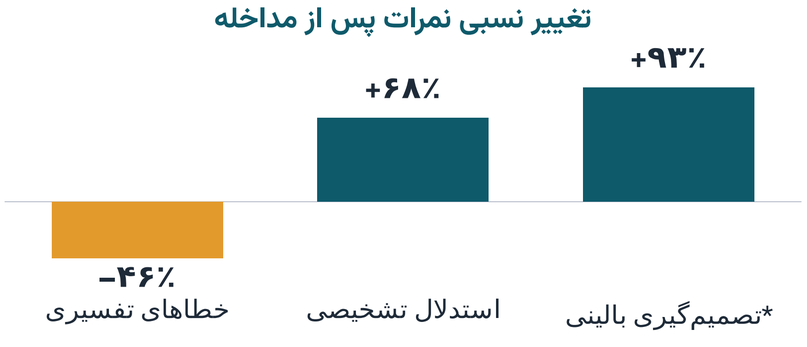
یافته‌ها

میانگین نمره تصمیم‌گیری بالینی در گروه مداخله

انحراف معیار (SD): ۳٫۸ پیش‌آزمون، ۴٫۲ پس‌آزمون

تغییر نسبی نمرات پس از مداخله

* محاسبه‌شده از میانگین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون

تصمیم‌گیری بالینی	استدلال تشخیصی	خطاهای تفسیری	تفاوت بین گروه‌ها (ANCOVA)
P < 0.001	P < 0.001	P = 0.003	P < 0.001

نتیجه‌گیری

آموزش مبتنی بر هوش مصنوعی محاوره‌ای موجب بهبود تصمیم‌گیری بالینی و استدلال تشخیصی دانشجویان پرستاری شد و به‌عنوان روشی نوین و مؤثر در آموزش بالینی توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: هوش مصنوعی، تصمیم‌گیری بالینی، استدلال تشخیصی، دانشجویان پرستاری